

Стоилъ.

Гледате вий какъ съмь ся оловилъ съ тази работа; видѣхте до каквы искусны и удобны средства ми потрѣба да прибѣгна за да ся приѣма на негова служба; подь какавъ видъ на симпатія ужь и на единомыслие ся представлявамъ притворно за да му угодя, и какъ ся отнасямъ всякій день съ него за да придобья любовьта му и довѣрието му. Мога да ся похваля чи въ това искусство азъ напредновамъ чудесно, а учася отъ опытъ сега чи най-сгодното средство да придобие нѣкой благоволеніето на хората е: да ся приструва предъ тѣхъ чи той одобрява прицевкитѣ имъ, сподѣля наклонноститѣ имъ, приграща началата имъ, кади на пороцитѣ имъ, и хвали безусловно всичко, что вършатъ; не трѣба да ся страхува чловѣкъ да не бы при такива случан, да ся надмине мѣрката въ чловѣкоугодіето, нито какъ да не бы да ся открие притворството му; кога-то предлежи за ласкателство, лѣжатся всякога и най хитрытѣ; нѣма наистина нищо ни толкозъ грубо ни толкозъ смѣшно, което да не поглѣщатъ хората, като ся ослуди то съ нѣкои хвалбы. Истина е чи искренността страда нѣкакъ отъ подобно поведеніе, но, когато нѣкой ся нуждае отъ хората, то трѣба безъ друго